

Nieuwsbrief

Jeugdzorg

Aanscherping wetsvoorstel na 'Roermond'

Actievere aanpak en betere samenwerking

Echte probleemgezinnen zo nodig ongevraagd benaderen, deze gezinnen effectiever ondersteunen en ernstige problemen van jongeren en ouders eerder signaleren, onder meer door betere samenwerking. Op deze punten willen minister Donner en staatssecretaris Ross de werking van de jeugdzorg verbeteren. Zij scherpen daartoe het huidige voorstel voor de Wet op de jeugdzorg aan. De streefdatum voor invoering van de nieuwe wet blijft 1 januari 2004.

Dit blijkt uit de brief die de beide demissionaire bewindspersonen op 11 november jl. aan de Tweede Kamer hebben gestuurd. In de brief beschrijven zij welke afspraken zij mede naar aanleiding van het gezinsdrama in Roermond hebben gemaakt met provincies, gemeenten en de werkgeversorganisatie MOgroep. De Tweede Kamer krijgt zo snel mogelijk een nota van wijziging bij het voorstel voor de Wet op de jeugdzorg. Daarin zullen de voorgenomen verbeteringen zijn uitgewerkt. Wat houden de verbeteringen op hoofdlijnen in?

Bureau jeugdzorg gaat eropaf

Hulpverlening mag niet achterwege blijven als in een gezin ernstige opvoed- en opgroei problemen bestaan of dreigen te ontstaan, zonder dat de jeugdigen of hun ouders om hulp vragen. Als het bureau jeugdzorg dergelijke signalen krijgt, moet het actief optreden door het gezin te benaderen en te motiveren tot het aanvaarden van hulp. Dit is een belangrijke verbetering ten opzichte van de huidige situatie waarin de hulpverleners doorgaans pas in actie komen als ouders of jeugdigen daar zelf om vragen. Aanvaarden ouders de aangeboden hulp niet of in onvoldoende mate en verkeert een jeugdige in ernstige problemen, dan kan een kinderschermingsmaatregel volgen. Op grond van het wetsvoorstel is het bureau jeugdzorg reeds verplicht in zulke gevallen de Raad voor de Kinderbescherming in te schakelen.

In dit nummer:

- Aanscherping wetsvoorstel Wet op de jeugdzorg **1**
- Jeugdreclassering en bureau jeugdzorg **3**
- Waar halen we straks beleidsinformatie vandaan? **3**
- Langere wachtlijsten **4**
- Discussiedag wachtlijsten 30 oktober **5**
- Onderzoek naar norm-prijzen jeugdzorg **6**

De Nieuwsbrief Jeugdzorg is een gezamenlijke publicatie van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, het ministerie van Justitie en de Taskforce aanpak wachtlijsten jeugdzorg.

Reacties/suggesties:

e-mail: jeugdzorg@minvws.nl

Kort

Werkbezoek Leger des Heils

Op 11 november jl. heeft staatssecretaris Ross een werkbezoek afgelegd aan het Leger des Heils in Den Haag. Dit gebeurde naar aanleiding van het feit dat bij deze organisatie al sinds maart 2000 drie gezinscoaches werkzaam zijn. Kijk voor meer informatie op www.staatssecretarisross.nl.

Gezinscoach let op afstemming

Voor de begeleiding (coaching) van gezinnen met ernstige, meervoudige problemen die met verschillende hulpverlenende instanties te maken hebben, komt er een 'gezinscoach'. Dit is een begeleider die het gezin ondersteunt en ervoor zorgt dat de hulpverlening op elkaar wordt afgestemd. De bedoeling is dat het gezin zo weer greep krijgt op de eigen problemen. Wie verantwoordelijk is voor het aanwijzen van een gezinscoach, hangt af van de situatie. Als het niet alleen over algemene gezinsproblemen gaat, maar er ook ernstige opgroei- en opvoedproblemen in het spel zijn, wijst bureau jeugdzorg een gezinscoach aan. In alle andere gevallen is de gemeente eerstverantwoordelijk. Bureau jeugdzorg voert in principe zelf geen gezinscoach-activiteiten uit. Dat mag alleen als er nog geen geschikt extern aanbod is. De uitvoering kan bijvoorbeeld gebeuren door lokale instellingen, zoals het algemeen maatschappelijk werk, of door zorgaanbieders. Het gezin moet kunnen kiezen wie als coach optreedt.

Snelle signalering en actie

Een andere verbetering in de werking van de jeugdzorg heeft te maken met de signaleringsfunctie van voorliggende voorzieningen. De bedoeling is dat zij (ernstige) opgroei- en opvoedproblemen eerder onderkennen zodat snel actie kan worden ondernomen. Als doorverwijzing

naar bureau jeugdzorg nodig is, moet dit tijdig gebeuren. Het versterken van de signaleringsfunctie is mogelijk door het creëren van netwerken rond jeugdigen die aansluiten op de vindplaatsen van mogelijke problemen, zoals het consultatiebureau en de school. De gemeenten zijn verantwoordelijk voor het totstandkomen van deze netwerken. Het bureau jeugdzorg neemt aan deze netwerken deel. Op grond van het bestaande wetsvoorstel is dit bureau reeds beschikbaar voor consultatie en advies aan beroepskrachten. Dit geldt zowel binnen als buiten de genoemde netwerken.

Basisfuncties lokaal jeugdbeleid

Het bureau jeugdzorg is in beeld bij (dreigende) ernstige opgroei- en opvoedproblemen. Het voorkomen dat problemen uit de hand lopen en zwaardere zorg noodzakelijk wordt, ligt vooral op de weg van het lokale jeugdbeleid. Dat is de eerste schakel in de jeugdzorgketen. Op dit gebied gebeurt veel, maar de intensiteit van het lokale jeugdbeleid varieert sterk, constateren de bewindspersonen. Zij zeggen de Tweede Kamer toe binnen zes maanden de bestaande

Intensiteit lokaal jeugdbeleid varieert sterk

situatie in kaart te brengen en in overleg met gemeenten en provincies met voorstellen te komen voor basisfuncties die gemeenten in ieder geval moeten aanbieden. Daarbij betrekken zij ook de samenhang tussen lokale voorzieningen onderling en de afbakening ten opzichte van bureau jeugdzorg.

Privacy en informatieoverdracht

Naar aanleiding van 'Roermond' besteden de bewindspersonen in hun brief aan de Kamer ook aandacht aan het belang van goede informatieoverdracht tussen organisaties in de jeugdzorgketen in relatie tot de privacywetgeving. Zij noemen verschillende publicaties die hulpverleners daarbij de weg kunnen wijzen. Dit zijn de reeds in het vorige nummer van deze nieuwsbrief genoemde Handreiking van de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken en de NIZW-uitgave 'Samenwerking en beroepsgeheim'. Verder kan de door de minister van Justitie in te richten Helpdesk voor de aanpak van jeugdcriminaliteit in dit verband een nuttige rol vervullen.

De brief aan de Tweede Kamer van 11 november 2002 is te vinden op de VWS-site www.minvws.nl (via Zoeken: Jeugdzorg - Kamerstukken) en op www.jeugdzorg.nl. ■

Jeugdreclassering en bureau jeugdzorg

Volgens het huidige voorstel voor de Wet op de jeugdzorg krijgt de jeugdreclassering een plaats binnen bureau jeugdzorg. De minister van Justitie en de staatssecretaris van VWS hebben nog eens kritisch naar dit voornemen gekeken naar aanleiding van hun besluit het wetsvoorstel aan te scherpen. De conclusie: de jeugdreclassering past goed in bureau jeugdzorg, maar moet daarbinnen wel een herkenbare eenheid zijn.

De jeugdreclassering is een combinatie van toezicht en begeleiding met soms intensieve varianten. Bureau jeugdzorg is er voor het verschaffen van toegang tot de jeugdzorg. Het moet zelf niet te veel als aanbieder optreden, vinden de bewindspersonen. Vanuit dit oogpunt bezien, zou de jeugdreclassering beter buiten het bureau kunnen blijven. Een positionering binnen bureau jeugdzorg heeft echter ook *voordelen*. Het verschaft jongeren die met het strafrecht in aanraking komen in principe een betere toegang tot het ruime aanbod aan jeugdzorg. Bovendien is het mogelijk via bureau jeugdzorg gebruik te maken van de netwerken die gericht zijn op de preventie van problemen.

Ontwikkelingsmogelijkheden

Minister Donner en staatssecretaris Ross hebben bij hun heroverweging ook de vraag gesteld of binnen bureau jeugdzorg wel de juiste voorwaarden aanwezig zijn om de jeugdreclassering verder tot ontwikkeling te brengen. De afgelopen jaren is reeds veel geïnvesteerd in het relatief nieuwe taakgebied van de jeugdreclassering. Het is een belangrijke schakel in de jeugdstrafrecht-keten,

onmisbaar voor een goede aanpak van de jeugdcriminaliteit. Die aanpak zal de komende periode verder worden geïntensiveerd. Om de in potentie gunstige ontwikkelingsmogelijkheden van de jeugdreclassering daarbij ten volle te kunnen benutten, is een zekere afbakening ten opzichte van de overige taken van bureau jeugdzorg wenselijk, concluderen de bewindspersonen.

Herkenbare eenheid

Al met al kiezen zij ervoor de jeugdreclassering binnen bureau jeugdzorg te positioneren, maar dit taakgebied wel als een herkenbare organisatorische eenheid neer te zetten. Een vergelijkbare positie dus als het Advies- en Meldpunt Kinder mishandeling. Ook in de financiering is deze benadering terug te vinden. De financiering van de jeugdreclassering loopt via de doeluitkering bureau jeugdzorg aan de provincies. Binnen deze doeluitkering wordt het aandeel jeugdreclassering gespecificeerd. De bewindspersonen verwerken deze besluiten in de nota van wijziging bij het voorstel voor de Wet op de jeugdzorg die zo snel mogelijk naar de Tweede Kamer gaat. ■

(foto: Bart Versteeg)

ad hoc beleidsinformatie kunnen putten. De provincies leveren op hun beurt beleidsinformatie aan de ministeries van VWS en Justitie.

De basisregistratie behoeft alleen gegevens te bevatten die ook nodig zijn voor het primaire proces van bureau jeugdzorg. Het nieuwe systeem leidt dus niet tot een verzwaring van de registratietaken van de bureaus. Zij bepalen zelf welke gegevens zij daarnaast nog willen vastleggen.

Draaiboek

Door aanpassing en verbetering van de huidige registratiesystemen van de bureaus jeugdzorg moeten de komende jaren systemen ontstaan die de medewerkers ondersteunen bij de uitvoering van hun werk en tevens betrouwbare beleidsinformatie opleveren. Om dit proces in goede banen te leiden, hebben de ministeries van VWS en Justitie, het IPO, de MOgroep en de Raad voor de Kinderbescherming samen een draaiboek opgesteld. Daarin staat wie, op welk moment, welke activiteiten moet uitvoeren om het informatiestelsel te ontwikkelen. U kunt het 'Draaiboek ontwikkelingstraject informatiehuishouding bureaus jeugdzorg' downloaden van de website www.jeugdzorg.nl (zie: Beleid - Implementatie - Informatiehuishouding). ■

Waar halen we straks beleidsinformatie vandaan?

In de huidige situatie verzamelen de sectoren van Justitie, GGZ en Jeugdhulpverlening ieder hun eigen beleidsinformatie over jeugdzorg. Na invoering van de Wet op de jeugdzorg worden de bureaus jeugdzorg de belangrijkste bron van beleidsinformatie voor overheden.

De vijftien provinciale/grootstedelijke bureaus jeugdzorg vormen samen de toegangspoort tot alle vormen van geïndiceerde jeugdzorg. Daardoor kennen zij al de jeugdigen in dit circuit, het proces dat zij doorlopen, de zorg die zij ontvangen en de resultaten die dit oplevert. Dit maakt het mogelijk een eenvoudig, uniform en doeltreffend informatiestelsel voor de jeugdzorg in te richten.

Amvb basisregistratie

Het kabinet zal bij Algemene maatregel van bestuur vaststellen welke gegevens ieder bureau jeugdzorg moet registreren en op welke wijze dit dient te gebeuren. Deze basisregistratie vormt de bron van waaruit de provincies zowel periodiek als

Langere wachtlijsten voor jeugdzorg

Het afgelopen halfjaar zijn de wachtlijsten bij de bureaus jeugdzorg, de zorgaanbieders en de Advies- en Meldpunten Kindermishandeling (AMK's) aanzienlijk toegenomen. De precieze oorzaken daarvan staan nog niet vast. De Taskforce wachtlijsten jeugdzorg komt vóór eind 2002 met een nadere analyse van de cijfers.

De toename van de wachtlijsten blijkt uit een door de Taskforce uitgevoerde inventarisatie van de stand van zaken per 1 juli 2002. De lengte voor de wachtlijsten is met behulp van dezelfde systematiek gemeten als bij de eerste

meting per 1 januari 2002. Die cijfers kunnen dus met elkaar worden vergeleken. Daarnaast heeft de Taskforce nu voor het eerst ook wachttijden geïnventariseerd. Het landelijke beeld per 1 juli 2002 ziet er als volgt uit:

Wachtlijsten en wachttijden jeugdzorg

	Stand per 1/7/2002	Ontwikkeling t.o.v. 1/1/2002
Bureaus jeugdzorg:		
aantal aanmeldingen	30.007	+ 24%
aantal wachtenden voor vervolg (>5 werkdagen)	2.413	+ 31%
gemiddelde doorlooptijd toegangsfunctie	128 werkdgn.	onbekend
Zorgaanbieders:		
aantal wachtende zorgvragen (>45 werkdagen) naar:		
- ambulante hulp	860	+ 17%
- daghulp	697	+ 5%
- residentiële hulp	1.073	+ 43%
- pleegzorg	711	+ 75%
gemiddelde wachttijd op geïndiceerde zorg	68 werkdgn.	onbekend
AMK's:		
aantal aanmeldingen	3.684	+ 8%
aantal wachtenden op start onderzoek	827	+ 33%
gemiddelde wachttijd	onbekend	onbekend

Mogelijke oorzaken

Signalen uit het werkveld duiden erop dat de volgende factoren een rol spelen bij de ontwikkeling van wachtlijsten en wachttijden:

- het bestaan van bureau jeugdzorg is in steeds bredere kring bekend; dit leidt tot een stijging van het aantal aanmeldingen;
- de onduidelijkheid over de verantwoordelijkheid van lokale voorzieningen verklaart ook een deel van die stijging;
- de lengte van de doorlooptijd bij bureau jeugdzorg heeft mede te maken met de lichte vormen van ambulante hulp die het bureau zelf biedt;
- zowel de pleegzorg als de residentiële hulp kennen steeds meer deeltijdvarianten; dit veroorzaakt een toename van de vraag;

- de wachtlijsten bij de AMK's zijn langer geworden door een toename van het aantal aanmeldingen, ziekteverzuim en moeilijk vervulbare vacatures.

Nadere analyse

Het aanpakken van wachtlijsten en wachttijden is een complexe zaak. Het verzamelen van cijfermatige gegevens is daarbij een noodzakelijke eerste stap. Om wachtlijsten en wachttijden te kunnen terugdringen, is echter ook zicht nodig op oorzaken en oplossingen. Om die reden hebben de betrokken bestuurders de Taskforce wachtlijsten jeugdzorg gevraagd voor het einde van dit jaar met een nadere analyse te komen. De bedoeling is dat de Taskforce daarbij ingaat op de betrouwbaarheid en volledigheid van de beschikbare cijfers en de mogelijkheden om daarin verbetering te brengen. Daarnaast moet de analyse

Kort

Bureau jeugdzorg wint verkiezing

Bureau Jeugdzorg Amstelland/Meerlanden en Zaanstreek/Waterland (AMZW) is gekozen tot 'Maatschappelijk ondernemer van het jaar 2002'. De prijs is ingesteld door de Maatschappelijke Ondernemersgroep (MOgroep), de ondernemersorganisatie voor de branches Welzijn, Jeugdzorg en Kinderopvang. Op donderdag 22 november jl., tijdens een congres van de MOgroep in Zeist, oordeelde juryvoorzitter Hans de Boer van MKB Nederland lovend over de winnaar. "De integrale werkwijze is uniek, de opstelling is eigen-

(foto: Bart Versteeg)

zinnig en onafhankelijk en de resultaten worden gemeten", aldus De Boer. Directeur Peter Kouwenberg van Bureau Jeugdzorg AMZW nam de prijs in ontvangst: een bronzen beeld van kunstenaar Milo Magnani met als titel: Het gezicht van de toekomst. ■

inzicht geven in de interpretatie van de cijfers en de oorzaken van de wachtlijsten en wachttijden.

De staatssecretaris van VWS heeft de (tweede) rapportage van de Taskforce wachtlijsten jeugdzorg op 25 oktober jl. mede namens de minister van Justitie aangeboden aan de Tweede Kamer. U vindt de rapportage op de internetsite www.minvws.nl (via Zoeken: Jeugdzorg - Kamerstukken) en op www.jeugdzorg.nl. ■

(foto: Bart Versteeg)

Aan de discussiedag, een initiatief van de landelijke Taskforce Wachtlijsten Jeugdzorg, namen vertegenwoordigers deel van alle provincies, een zorginstelling, een zorgverzekeraar en de rijksoverheid.

Cijfers en feiten als basis

De Taskforce presenteerde in Utrecht de uitkomsten van de tweede meting van de wachtlijsten. "De wachtlijsten zijn langer geworden en de aanmeldingen voor de jeugdzorg zijn gestegen", concludeerde de voorzitter van de Taskforce, Marga Drewes (VWS). "We moeten goed analyseren wat daar nu precies de oorzaken van zijn. Eind dit jaar moeten we die analyse paraat hebben", aldus Drewes. Marian Louppen, lid van de 'Taskforce-equipe', zei over de betrouwbaarheid van de meting: "De cijfers zijn ondanks grote verschillen tussen de provincies goed te gebruiken. Ze geven de concrete situatie op provinciaal niveau weer en kunnen absoluut als basis dienen voor regionaal beleid. Landelijk gezien tonen de cijfers de ernst van de wachtlijsten aan." Paul Bonke, namens het IPO lid van de Taskforce, toonde zich blij met de beschikbaarheid van de cijfers. "Alleen op basis van cijfers en feiten is gericht beleid te maken", stelde hij. Op landelijk niveau gebeurt dit onder meer door het leggen van een relatie tussen het door de Taskforce ontwikkelde uniforme registratiesysteem en de nieuwe financierings-systematiek voor de jeugdzorg, 'P x Q'.

Varkenscyclus

De groeiende naamsbekendheid van het bureau jeugdzorg heeft een aanzuigende werking en verlengt de wachtlijsten. Vervolgens blijkt dat vanwege die wachtlijsten jongeren juist niet meer worden doorverwezen. Dit leidt tot een verborgen vraag naar jeugdzorg. Is er niet of nauwelijks een wachtlijst, dan stijgt het aantal doorverwijzingen juist. We hebben dus te maken met een 'varkenscyclus', constateerde een deelnemer, die daarmee - net als vele anderen - probeerde de wachtlijstontwikkeling te duiden.

Verschillen per provincie

Een vergelijking tussen provincies onderling is op basis van de cijfers niet zonder meer te maken, bleek uit de discussie. Twee cliënten extra op een wachtlijst van één cliënt, bijvoorbeeld, geeft een

"Alleen op basis van cijfers en feiten is gericht beleid te maken"

'dramatische' toename van tweehonderd procent te zien. Verder is de manier van registreren nog niet overal hetzelfde. Provinciale vertegenwoordigers schreven de geconstateerde verschillen echter vooral toe aan budgettaire oorzaken en verschillen in takenpakket en ontwikkeling van de bureaus jeugdzorg. Andere deelnemers wezen weer op verschillen in indicatiestelling door bureau jeugdzorg en de grote invloed van een gedegen voortraject in de vorm van een goed gemeentelijk jeugdbeleid. "Helaas

Discussiedag wachtlijsten jeugdzorg

Nieuw! Nu met wachtverzachter!

Stel 'wachtverzachters' aan die de plaats van jeugdigen op de wachtlijst kritisch bekijken, begeleiding bieden en intensief netwerken om de juiste hulp te vinden. Wachtverzachter; behalve een grappige woordspeling ook een serieuze aanbeveling van een deelnemer aan de landelijke discussiedag over de aanpak van de wachtlijsten in de jeugdzorg. Eén van de vele aanbevelingen, trouwens, die op 30 oktober jl. in Utrecht naar voren kwamen.

is het wettelijke kader om gemeenten te verplichten hun jeugdbeleid goed vorm te geven, onvoldoende", zei Peter Lankhorst van het Landelijk Platform Jeugdzorg naar aanleiding van die laatste verklaring.

Aanpak wachtlijsten

"Als het om de aanpak van de wachtlijsten gaat, kun je niet om 'simpele' capaciteitsuitbreiding heen", aldus een zorgverzekeraar. Ook volgens anderen is de rek uit de efficiency-operaties en is een pot met geld voor extra medewerkers gewoon noodzakelijk. De Peer-gelden worden nu aan incidentele voorzieningen besteed, maar bieden onvoldoende garanties voor continuïteit. De Provincie Flevoland denkt nog wel veel te kunnen halen uit de bestrijding van de bureaucratie: "Dertig procent daadwerkelijk cliëntcontact en de rest overhead, dat kan toch niet! Ga uit van wat een cliënt nodig heeft in plaats van wat een instelling nodig heeft".

's Middags gingen de deelnemers in groepen uiteen om hun ervaringen met de aanpak van de wachtlijsten verder te bespreken. Ze wisselden ideeën uit omdat bleek dat ze onvoldoende op de hoogte waren van elkaars specifieke problemen en succesvolle oplossingen. De groepen presenteerden een lijst met aanbevelingen aan de rijksoverheid, de Taskforce, de zorginstellingen en de provincies.

Aanbevelingen

Eén van de aanwezigen deed een krachtige oproep om gezamenlijk een duidelijk ►

geluid richting Den Haag te laten horen dat de politiek met extra geld over de brug moet komen. In ieder geval zou een verlenging van de Peer-gelden nodig zijn om de periode tot de invoering van de P x Q financiering te overbruggen.

Concrete afspraken tussen provincie en gemeenten over wie wat doet en hoeveel uren voor hoeveel jongeren daarmee zijn gemoeid, maken gemeenten medeverantwoordelijk en leiden tot succes, vertelde de provincie Overijssel uit ervaring. Een andere aanbeveling was de kwaliteit van de diagnostiek bij de bureaus jeugdzorg te verbeteren. Dan behoeven de bureaus die niet meer in te kopen bij andere instellingen die op hun beurt vaak ook met wachtlijsten worstelen. Dit verkort de doorlooptijd en maakt de wachtlijst acceptabeler.

Een meer gekwalificeerde voorselectie van cliënten - smalle, versus brede voordeur van bureau jeugdzorg - kwam ook als aanbeveling naar voren, evenals het belang van een onafhankelijke rol van bureau jeugdzorg op het gebied van advisering en signalering. Tot slot waren er nog deelnemers die voorstelden een subsidiestelsel te ontwikkelen dat output beloont.

De Taskforce neemt de op de discussiedag geformuleerde aanbevelingen mee in de eind 2002 te presenteren analyse van de resultaten van de tweede wachtlijstmeting. ■

Onderzoek naar normprijzen jeugdzorg

Vorige maand hebben de ministeries van VWS en Justitie het startsein gegeven voor een onderzoek naar normprijzen voor geïndiceerde jeugdzorg. Het onderzoek maakt deel uit van de voorbereiding van het nieuwe financieringssysteem voor de jeugdzorg, 'P x Q'. Met ingang van 2005 treedt dit systeem in werking. Dan zal de rijksoverheid de normprijzen gebruiken voor het vaststellen van de hoogte van de doeluitkering zorgaanbod aan de provincies.

In het nieuwe financieringssysteem staat de vraag van de cliënt centraal. Dat wil zeggen, de zorgaanpakken van de cliënt, zoals het bureau jeugdzorg die vastlegt in het indicatiebesluit. In zo'n besluit staat onder meer op welke eenheden zorg de cliënt recht heeft en gedurende hoeveel tijd. Bijvoorbeeld een eenheid 'verblijf in een pleeggezin' gedurende zes maanden. Omdat het nieuwe financieringssysteem uitgaat van dezelfde zorgseenheden als het indicatiebesluit, ontstaat een vorm van 'persoonsvolgende bekostiging'. Deze term is ontleend aan de modernisering van de Algemene wet bijzondere ziektekosten (Awbz). De cliënt in de jeugdzorg ontvangt echter niet een bepaald bedrag om zorg in te kopen, maar krijgt recht op een bepaalde hoeveelheid 'zorg in natura'.

Opzet van het onderzoek

Adviesbureau Deloitte & Touche Bakkenist Management & ICT Consultants

te kent voor de uitvoering van het onderzoek. De onderzoekers beginnen met het definiëren van de zorgseenheden die gaan dienen als basis voor de indicatiestelling door bureau jeugdzorg en de financiering van de zorgaanbieders. Dit doen zij door het specificeren van de drie globale zorgfuncties uit het Besluit jeugdzorgaanpakken: 'verblijf', 'jeugdhulp' en 'observatiediagnostiek'. 'Verblijf' kan daarbij bijvoorbeeld worden gespecificeerd in eenheden 'verblijf in een pleeggezin', 'verblijf in een centrum voor dagbehandeling' en dergelijke. Voor elke eenheid zorg berekenen de onderzoekers vervolgens een normprijs, uitgedrukt in een prijs per dag of per uur. Die normprijzen gaat het Rijk gebruiken om de hoogte van de doeluitkering zorgaanbod aan de provincies te bepalen. Tot slot zal het adviesbureau een voorstel doen voor een onafhankelijke, periodieke actualisering van zorgseenheden en normprijzen. ▶

(foto: Bart Versteeg)

Detailniveau

Uit het onderzoek moet blijken hoe ver de verbijzondering van zorgfuncties in zorgeenheden moet gaan. Zijn er bijvoorbeeld financiële en daarmee samenhangende inhoudelijke redenen om 'verblijf in een pleeggezin' nader te specificeren in een eenheid 'langdurend verblijf in een pleeggezin' en een eenheid 'kortdurend, intensief verblijf in een pleeggezin'? Indien de normprijzen voor beide (denkbeeldige) eenheden nagenoeg gelijk zouden zijn, is er in ieder geval geen financiële reden om dat te doen.

Praktijktoets

De omschrijving van de zorgeenheden moet zorgaanbieders voldoende ruimte bieden voor het vinden van een balans tussen individueel maatwerk en zorgvernieuwing. Bij de berekening van normprijzen geldt als uitgangspunt dat deze van een zodanig niveau dienen te zijn dat zorgaanbieders die doelmatig te werk gaan, kwalitatief goed werk kunnen leveren. Om deze ambities te kunnen waarmaken, zullen de onderzoekers hun voorstellen zorgvuldig in de praktijk toetsen. Zij worden bij hun activiteiten begeleid door een commissie met vertegenwoordigers van het Platform zorg-

aanbieders van de MOgroep, het IPO en de ministeries van VWS, Justitie en Financiën.

Invoering nieuw financieringssysteem per 1 januari 2005

Invoering

Het onderzoek naar normprijzen is naar verwachting in de zomer van 2003 gereed. De bedoeling is de financieringssysteem P x Q, waar de normprijzen onderdeel van uitmaken, per 1 januari 2005 in te voeren. In 2004, het eerste jaar dat de Wet op de jeugdzorg volgens plan van kracht is, hanteert de rijksoverheid nog het huidige financieringssysteem.

Voor nadere informatie over het onderzoek kunt u terecht bij:

- Platform zorgaanbieders van de MOgroep: H. Posthumus, telefoon 030-2983491;
- Interprovinciaal overleg (IPO): P. Bonke, 070-8881207;
- Ministerie van VWS: C.J. van Overveld, 070-3407631. ■

Kort

Jeugdcriminaliteit

Op 17 oktober jl. hebben de minister van Justitie en de minister en staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties de nota 'Naar een veiliger samenleving' aangeboden aan de Tweede Kamer. In deze nota kondigen zij een pakket maatregelen aan en een stevige financiële impuls ter bestrijding van de criminaliteit. Het kabinet kiest onder meer voor de aanpak van stelselmatige daders en risicjongeren en voor verbetering van toezicht en controle in de publieke ruimte. Daarnaast komen er meer gerichte preventieprojecten. Verder stellen de bewindslieden een versterking van de opsporing en handhaving in het vooruitzicht. Het in de nota aangekondigde Actieprogramma jeugdcriminaliteit verschijnt in december 2002.

De nota is te vinden op www.justitie.nl (zoek onder Publicaties - Rapporten en nota's). ■

(foto: Bart Versteeg)

Colofon

Redactieadres

Ministerie van VWS
Postbus 20350
2500 EJ Den Haag
e-mail: jeugdzorg@minvws.nl

Coördinatie

Ministerie van VWS: DJB en DVC
Ministerie van Justitie: DJC en DV

Redactie

Teun Baak, Tekst & Beleid bv, Bleiswijk

Vormgeving

Peter de Vos, VWS/DJB

Fotografie

Er bestaat geen enkele relatie tussen de afgebeelde personen en de inhoud van de artikelen, tenzij in een fotobijchrift uitdrukkelijk anders is vermeld.